

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoE/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5723202586
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5723202586.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Jána Burika, v právnej veci oprávneného otca: A. B., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan C. D. E. F., trvale pobytom G. XXX, XXX XX G., zastúpeného právnou zástupkyňou Mgr. Martinou Chorváthovou, advokátkou, so sídlom A. Kmeťa 17, 036 01 Martin a povinnej matky: G. H., F. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom G. XXXX/X, XXX XX A., zastúpenej zástupcom: AK JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., so sídlom Škultétyho 472/10, 036 01 Martin, IČO: 36 868 108, v konaní o návrhu oprávneného otca na výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom: I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, o odvolaní oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 17Em/3/2023-124 zo dňa 12. apríla 2024, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 17Em/3/2023-124 zo dňa 12. apríla 2024 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým uznesením č.k. 17Em/3/2023-124 zo dňa 12. apríla 2024 podľa výroku I. návrh oprávneného na výkon rozhodnutia, ktorý bol súdu doručený dňa 28.08.2023 zamietol a výrokom II. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Rozhodnutie krajského súdu v záujme zosúladenia s odvolaním napadnutým uznesením okresného súdu používa terminológiu okresného súdu v označení účastníkov konania - matka maloletej, resp. povinná a otec maloletej, resp. oprávnený (§ 372 CMP).

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd v odseku 1. poukázal na návrh podaný na okresnom súde dňa 28.08.2023, ktorým sa oprávnený domáhal výkonu rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn. 22P/120/2012 zo dňa 16. decembra 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8CoP/18/2020 zo dňa 26. júna 2020 (ďalej aj „exekučný titul“), ktorým bol upravený jeho styk s maloletou na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Martin na referáte psychologicko-poradenských služieb v časoch a v rozvrhu určenom psychológom tohto referátu, najmenej však jedenkrát v mesiaci dôvodiac, že od právoplatnosti exekučného titulu nedošlo k žiadnemu stretnutiu s maloletou, nakoľko referát ako i matka si neplnia svoje povinnosti uložené exekučným titulom.

3. Z vyjadrenia referátu poradensko-psychologických služieb (ďalej aj „RPPS“ alebo „referát“) zo dňa 28.09.2023 vyplynulo, že žiadosť o poskytnutie odborného poradenstva v rodine eviduje od 19.02.2020, od ktorého dátumu bezprostredne psychologička uskutočnila individuálne stretnutia s rodičmi za účelom zistenia možností ich spolupráce. Z dôvodu epidemiologickej situácie v súvislosti s COVID-19 bola spolupráca s rodinou na RPPS dňa 13.03.2020 prerušená do júna 2020. Psychologička jedenkrát za dva mesiace podávala správu Okresnému súdu Martin pod sp.zn. 22P/120/2012. Celkovo sa uskutočnili 4 individuálne stretnutia s otcom, 7 individuálnych stretnutí s matkou, 1 spoločné stretnutie s matkou

a maloletou I. a 6 individuálnych stretnutí s maloletou bez prítomnosti rodičov, ktoré posledné sa uskutočnilo dňa 17.12.2021, kedy maloletá opakovane odmietla obnoviť kontakt s otcom. Matka v apríli 2022 v telefonickom kontakte so psychologičkou odmietla pokračovať v spolupráci s RPPS. Otec sa naposledy o priebehu spolupráce zaujímal v júli 2022 a následne v máji 2023 prostredníctvom e-mailovej komunikácie. Od právoplatnosti exekučného titulu sa neuskutočnilo osobné stretnutie otca s maloletou, ktorá opakovane odmietala stretnutie a obnovenie kontaktu s otcom, vyjadrovala voči nemu negatívny postoj. Psychologička vytvárala podmienky na obnovu kontaktu otca s maloletou I., no psychologicko-poradenskými metódami nebolo možné odstrániť prekážky brániace ich vzťahu. Vzhľadom na zistené skutočnosti psychologička odporúčala stretávanie na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny ukončiť.

4. V odseku 5. odôvodnenia napadnutého uznesenia okresný súd poukázal na vyjadrenie povinnej, ktorá návrh oprávneného pokladala za nedôvodný. Otec sa už výkonu rozhodnutia domáhal a bol mu zamietnutý. Od vydania zamietavého rozhodnutia sa v podstate nič nezmenilo a rovnaký stav naďalej trvá. Maloletú ani povinnú nekontaktuje za účelom stretnutia, resp. komunikácie s maloletou cez mobilný telefón. Matka a maloletá v minulosti pravidelne navštevovali referát, avšak oprávnený sa zakaždým nedostavil. Povinná nevidela zmysel v tom, aby dcéru neustále vystavovala zbytočnému stresu, keď aj napriek tomu, že sa maloletá psychicky odhodlá ísť na stretnutie s otcom, ten sa na stretnutie nedostaví. Maloletá do dnešného dňa prejavuje voči osobe oprávneného negatívne emócie, čo možno považovať za prekážky na styk. Dlhodobu a trvalo nejaví záujem stretávať sa s otcom, ich vzťahy sú narušené do takej miery, že ani po dlhom čase nedošlo k ich čiastočnému zlepšeniu. Skutočnosť, že nedochádza k zlepšeniu postoja maloletej k otcovi nepovažovala za svoju vinu, ani vinu pracovníčky referátu majúcej za to, že otec sa na stretnutia nedostavoval, dokonca ich sám odmietal. Vzťah otca s maloletou je hlboko rozvrátený a na základe priebehu udalostí v posledných rokoch matka predpokladá, že k vybudovaniu dôvery k otcovi zo strany maloletej už nedôjde. Nariadené stretávanie sa otca s maloletou pred psychológom bez prítomnosti matky považovala za neúčelné, spôsobujúce maloletej len zbytočný stres a s ním spojené zdravotné problémy. Styk maloletej s otcom je v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa a stratil akékoľvek opodstatnenie nehovoriac o tom, že otec sa zdržiava mimo územia SR.

5. Okresný súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to návrhom oprávneného, vyjadrením povinnej zo dňa 09.10.2023, vyjadreniami RPPS zo dňa 31.05.2022, dňa 28.09.2023, dňa 13.11.2023, dňa 13.12.2023 a dňa 08.02.2024, vyjadrením otca zo dňa 25.01.2024 a listom z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ako aj s ďalšími listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah celého spisového materiálu.

6. V odseku 6. odôvodnenia napadnutého uznesenia okresný súd poukázal na vyjadrenia RPPS v konaní, z ktorých o.i. vyplynulo, že rodičia s RPPS nespolupracovali, ani inak sa nezaujímal o možnosť obnovy kontaktu medzi otcom a maloletou I.. Celkovo sa uskutočnili 4 individuálne stretnutia s otcom, 7 individuálnych stretnutí s matkou, 1 spoločné stretnutie s matkou a mal. I. a 6 individuálnych stretnutí s maloletou bez prítomnosti rodičov. Psychologička zároveň bola v telefonickom a e-mailovom kontakte s oboma rodičmi. Osobné individuálne stretnutie s maloletou I. sa naposledy uskutočnilo dňa 17.12.2021, kedy maloletá opakovane odmietla obnoviť kontakt s otcom. Maloletá komunikovala negatívne minulé zážitky s otcom, voči ktorému mala indiferentný až negatívny postoj bez zmeny. Matka s maloletou sa od apríla 2022 s referátom nekontaktovali, preto psychologička termíny stretnutia otca s maloletou neustanovovala. Asistovaný styk rodiča s malolekým dieťaťom nie je v kompetencii odborných činností referátu, preto cieľom jeho poradenstva bolo obnovenie kontaktu medzi otcom a mal. dieťaťom, čo však maloletá od začiatku spolupráce odmietala. Psychologicko-poradenskými metódami nebolo možné odstrániť prekážky brániace v ich vzťahu. Otec sa od 04/2022 zaujímal o priebeh spolupráce psychologičky s malolekým dieťaťom za účelom obnovenia vzťahu a kontaktu s ním dvakrát, a to dňa 13.07.2022 a dňa 22.05.2023. Individuálne stretnutia sa s maloletou v roku 2022 neuskutočnili. Psychologička RPPS nekonala v rozpore s rozhodnutím súdu, povinnosť osobného stretnutia sa otca s malolekým dieťaťom v minimálnej frekvencii jedenkrát v mesiaci sa nenaplnila z dôvodu, že dieťa takýto kontakt odmietalo, bolo to pre dieťa preťažujúce, nemala spracované pocity ohrozenia zo strany otca, a to i napriek ponúkaným a vytváraným podmienkam zo strany psychologičky. Vzhľadom k tomu, že rodičia aktívne nespolupracovali so psychologičkou RPPS, neriadili sa jej pokynmi (neriešili rodičovský spor, navzájom nekomunikovali), neplnili si riadne svoju povinnosť uloženú rozhodnutím súdu, dlhodobo absentuje kontakt otca s malolekým dieťaťom a maloletá otca odmieta, nebolo možné poradensko-psychologickými metódami odstrániť prekážky brániace v obnove vzťahu

otca s dieťaťom. Psychologička opakovane odporúčala ukončiť stretávanie otca s maloletým dieťaťom na RPPS (Správy z RPPS zo dňa 31.05. a dňa 01.08.2022 k sp.zn. 22P/120/2012), nakoľko rozhodnutie súdu nebolo v možnostiach a kompetenciách psychologičky vykonať. Bolo odporúčané návrh otca na výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletým dieťaťom zastaviť a pojednávať ex offo vo veci zmeny úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu a zrušiť nariadené stretávanie sa otca s dieťaťom na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Martin pred psychologičkou RPPS.

7. Z vyjadrenia otca zo dňa 25.01.2024 vyplynulo, že otec osobne navštívil psychologičku na RPPS dňa 29.04.2022, dňa 07.11.2022 a dňa 16.10.2023, e-mailom sa informoval dňa 13.07.2022 a dňa 16.10.2023. Referát mu ani raz neoznámil, že sa má zúčastniť na stretnutí s dcérou v súlade s právoplatným rozhodnutím súdu. Bol informovaný psychologičkou, že maloletá nie je motivovaná na stretnutia s otcom, a preto referát osobné stretnutia otca a dcéry neodporúča. Naposledy bol informovaný, že matka odmietla maloletú priviesť na stretnutie k psychologičke na referát, a preto podal návrh na výkon rozhodnutia.

8. Uznesením Okresného súdu Martin č.k. 19Em/8/2020-200 zo dňa 01. februára 2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 9CoE/4/2022-230 zo dňa 31. marca 2022 bol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia zamietnutý, nakoľko nebolo zistené svojvoľné neplnenie povinností určených povinnej matke súdnym rozhodnutím. Oprávneného námietky voči postupu referátu boli vyhodnotené ako nedôvodné a bol zohľadnený aj názor maloletej.

9. Okresný súd za aplikácie ust. § 370 ods. 1, § 372, § 376 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 3 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej aj „vyhláška MSSR č. 207/2016 Z.z.“) zamietol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia, keď konštatoval, že maloletá vytrvalo odmieta stretnutia s otcom, prejavuje voči nemu negatívne emócie a z ich spoločných stretnutí má veľký stres. Prekážky brániace obnove kontaktu sa i napriek snahe psychologičky nepodarilo odstrániť. Maloletá vo veku 14 rokov je už dostatočne rozumovo a emocionálne vyspelá, aby jej názor mohol predstavovať zásadné vodítko pri hľadaní jej najlepšieho záujmu. Referát neuskutočňoval osobné stretnutie otca s maloletou v minimálnej frekvencii jedenkrát v mesiaci, nakoľko maloletá takýto kontakt nechcela. Psychologička opakovane odporúčala ukončiť stretávanie otca s maloletou na RPPS, nakoľko rozhodnutie súdu nie je v možnostiach a kompetenciách psychologičky vykonať. Od vydania zamietavého rozhodnutia o návrhu otca na výkon rozsudku sp.zn. 22P/120/2012 zo dňa 16. decembra 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8CoP/18/2020 zo dňa 26. júna 2020, podľa názoru okresného súdu nedošlo k žiadnej podstatnej zmene či už na strane povinnej, oprávneného, maloletej alebo referátu. Okresný súd mal za to, že opätovné podanie návrhu na výkon rozhodnutia a následné nariadenie výkonu rozhodnutia by mohlo spôsobiť absolútnu degradáciu vzťahov medzi oprávneným a maloletou. Nespochybnil dôležitosť otca v živote maloletej a apeloval na povinnú, aby aj napriek tomu maloletú primeraným spôsobom podnecovala k obnoveniu vzájomného vzťahu s jej otcom. Zároveň nemal za to, že zo strany matky došlo k porušeniu povinností, nakoľko referát neuskutočňoval stretnutia otca s maloletou z nevdle maloletej.

10. O nároku o náhradu trov konania okresný súd rozhodol za aplikácie ust. § 391 a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

11. Proti uzneseniu okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie oprávnený - otec maloletého dieťaťa podaním zo dňa 15.02.2024 (č.l. 130-131 spisu) z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie a nariadil výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. V podanom odvolaní namietal, že prvoinštančný súd zamietol návrh na výkon rozhodnutia z dôvodu, že nedošlo k porušeniu povinností tak zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, ako ani zo strany povinnej. Podľa názoru okresného súdu sa stretnutia neuskutočňujú s ohľadom na nevdle maloletej, ktorá je dostatočne emocionálne a rozumovo vyspelá a jej názor je potrebné rešpektovať. Poukázal na vyjadrenia psychologičky úradu, že dcéra otca odmieta a nie je možné poradensko-psychologickými metódami odstrániť prekážky brániace v obnove vzťahu otca s maloletou, ako aj na závery súdnoznaleckého posudku znalca Mgr. Františka Nociara č. 30/2019 vypracovaného v konaní pred okresným súdom sp.zn. 22P/120/2012, podľa ktorého dieťa žije v atmosfére ladenej nepriateľsky, vyčítavo, odmieta voči otcovi, pričom postoje a vyjadrenia dieťaťa sú ovplyvnené postojmi matky, kedy s ohľadom na vek maloletej táto nedokáže zaujať objektívne

stanovisko a objektívne zhodnotiť danú situáciu, z ktorých dôvodov mal odvolateľ za to, že závery okresného súdu v napadnutom rozhodnutí nie sú v súlade so zisteným skutkovým stavom. Podľa názoru oprávneného i psychologička RPPS konštatovala, že matka má odmietavý postoj k stretnutiam dieťaťa s otcom, maloletú nemotivuje, čo je hlavným dôvodom prečo i príprava psychologičky s maloletou je bez akéhokoľvek výsledku. Stretávanie otca s maloletým dieťaťom sa od začiatku uskutočňovalo za prítomnosti matky, ktorá stretnutia marila. V ďalšej časti odvolania oprávnený poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21CoE/74/2014 zo dňa 25.09.2014 a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13CoE/8/2023 zo dňa 30.01.2024 odsek 40.. Podľa názoru odvolateľa si matka neplní povinnosti jej uložené exekučným titulom, a preto považoval za potrebné vo veci nariadiť výkon rozhodnutia a v prípade ďalšej nespolupráce uložiť matke pokutu, prípadne pristúpiť k iným vhodným opatreniam. Mal za to, že je v rozpore s princípom právnej istoty, aby súd v obdobných prípadoch postupoval odlišne, teda v jednom napriek nesúhlasu maloletých zdôrazňoval potrebu rozvíjania vzťahov rodiča s dieťaťom a v druhom odkazoval na akceptáciu názoru maloletej. Záverom podaného odvolania zdôraznil, že súd nemôže akceptovať taký postoj rodiča pri výchove dieťaťa, ktorým nerešpektuje druhého rodiča dieťaťa a nemotivuje maloleté dieťa k stretávaniu s druhým rodičom bez akéhokoľvek postihu.

12. Odvolanie oprávneného bolo postupom okresného súdu, a to výzvou zo dňa 21.05.2024 (č.l. 146 spisu) zaslané povinnej aj kolíznemu opatrovníkovi, ktorí sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

13. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou (otcom maloletej) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

14. Preskúmaním obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že v prejednávanej veci sa oprávnený domáhal výkonu rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 22P/120/2012-1525 zo dňa 16. decembra 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/18/2020-1710 zo dňa 26. júna 2020, právoplatným a vykonateľným dňa 13.07.2020 (ďalej aj „exekučný titul“), ktorým súd upravil styk otca s maloletou I. nasledovne:

„Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou I. B., nar. XX. XX. XXXX na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, Referáte poradensko-psychologických služieb, bez prítomnosti matky a za prítomnosti psychológa Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, v časoch a rozsahu určenom psychológom Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, najmenej však jedenkrát v mesiaci.

Termíny stretnutia otca s maloletým dieťaťom, najmenej však jedenkrát v mesiaci, určí psychológ Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin a tieto oznámi rodičom maloletej najneskôr päť dní pred termínom stretnutia.

Matka je povinná pripraviť maloletú I. B., nar. XX. XX. XXXX, na stretnutie a v určenom termíne zabezpečiť a umožniť účasť maloletej I. na stretnutí s otcom v mieste pracoviska Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin.

Otec a matka maloletej sú povinní dodržiavať pokyny psychológa Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin.

Otec a matka maloletej sú povinní v prípade, že sa stretnutie zo závažných dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin a druhému rodičovi túto skutočnosť najneskôr 48 hodín pred začiatkom styku, inak bezprostredne po jej vzniku.

Matka je povinná v prípade, ak sa zo závažných dôvodov na strane maloletej nebude môcť stretnutie otca s maloletou v určenom čase uskutočniť, poskytnúť otcovi náhradný termín stretnutia v rovnakom rozsahu bezprostredne po odpadnutí prekážky brániacej v stretnutí otca s dcérou, po dohode so psychológom Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, referát poradensko-psychologických služieb je povinný jedenkrát za dva mesiace podať Okresnému súdu Martin správu ohľadom stretávania sa otca s maloletým dieťaťom.“

15. Podstatou odvolania podaného oprávneným, t.j. otcom maloletej I. bolo neplnenie si povinností matkou, ktoré jej boli uložené exekučným titulom - rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 22P/120/2012-1525 zo dňa 16. decembra 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/18/2020-1710 zo dňa 26. júna 2020.

16. Konanie o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je mimosporovým konaním upraveným v štvrtej časti CMP (§ 370 - § 391), ktorého podrobnosti bližšie upravuje vyhláška MS SR č. 207/2016 Z.z.. Okrem uvedenej právnej úpravy je nevyhnutné v každom mimosporovom konaní, ktorého účastníkom je i maloleté dieťa, ako tomu je v prejednávanej veci, zohľadniť i vodiaci princíp rodinného práva - najlepší záujem maloletého dieťaťa (Čl. 4 CMP). V zásade možno ustáliť, že najlepší záujem dieťaťa je pojem veľmi pružný, ktorý musí byť skúmaný vždy v konkrétnej situácii individuálne, na ktorý princíp správne poukázal v svojich konštatáciách i okresný súd, zohľadňujúc osobitosti konkrétneho prípadu maloletej I. (odsek 13. odôvodnenia napadnutého uznesenia). Za daného stavu, keď zo správ RPPS vyplynulo, že maloletá (vo veku 14 rokov) v priebehu poradensko-psychologických služieb opakovane komunikovala negatívne minulé zážitky s otcom, pričom sedenia so psychologičkou boli pre dieťa preťažujúce, nakoľko nemala spracované pocity ohrozenia zo strany otca, a to i po absolvovaní opakovaných stretnutí, podľa názoru krajského súdu bol postup okresného súdu, ktorým zamietol návrh oprávneného otca na výkon rozhodnutia, v záujme maloletej. I samotná psychologička referátu vyhodnotila stretnutia ako neúčelné, neumožňujúce odstrániť prekážky brániace vzťahu maloletej s otcom a navrhla ich ukončiť. Je potrebné doplniť, že záujem maloletej prirodzene vyžaduje i kontakt s biologickým otcom, aby maloletá mala možnosti budovať si s otcom vzťah, čo je pre jej zdravý vývin nesporne potrebné, avšak zohľadnením konkrétnych osobitostí prejednávanej veci nemožno výkonom exekučného titulu odstrániť prekážky brániace vzťahu maloletej s otcom, a teda vyhovením odvolaciemu návrhu otca by záujem maloletej budovať si vzťah s obidvoma rodičmi (nie len s matkou) nebol naplnený.

17. Pokiaľ oprávnený v podanom odvolaní poukázal na princíp právnej istoty odkazujúc na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13CoE/8/2023 zo dňa 30.01.2024, v ktorej veci odvolací súd i napriek nezájmu maloletých detí stykať sa s matkou v súlade s právoplatným a vykonateľným exekučným titulom realizáciu styku považoval za najlepší záujem maloletých, takýto záver súdu bol výsledkom skúmania osobitostí toho konkrétneho prípadu, ktoré nie sú obdobné s prejednanou vecou maloletej I.. Krajský súd zhodne, ako v konaní sp.zn. 13CoE/8/2023, tak i v prejednávanej veci má v súlade s princípom právnej istoty za to, že názor maloletých detí (v prejednávanej veci maloletej I.) je (len) jednou zo skutočností, ku ktorým súd pri svojom rozhodovaní prihliada, pretože prvoradým je vyhodnotenie najlepšieho záujmu dieťaťa, ktorým je v predmetnej veci najlepší záujem maloletej I.. Zároveň s ohľadom na princíp právnej istoty je potrebné doplniť, že Krajský súd v Žiline v konaní sp.zn. 9CoE/4/2022 rozhodol vo veci návrhu oprávneného otca na výkon exekučného titulu (rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 22P/120/2012-1525 zo dňa 16. decembra 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/18/2020-1710 zo dňa 26. júna 2020) tak, že potvrdil uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 19Em/8/2020-200 zo dňa 01. februára 2022, ktorým bol zamietnutý návrh oprávneného na výkon rozhodnutia, a na túto skutočnosť správne poukázal okresný súd v napadnutom rozhodnutí konštatujúc, že nedošlo k žiadnej podstatnej zmene na strane účastníkov konania, a teda postup okresného súdu bol v súlade s princípom právnej istoty, z ktorého dôvodu nebolo možné vyhovieť odvolacej námietke oprávneného, týkajúcej sa rozporu napadnutého rozhodnutia s uvedeným princípom.

18. Preskúmaním obsahu spisu (Správa z referátu zo dňa 08.02.2024, č.l. 115-116 spisu) mal odvolací súd za preukázané, že obidvaja rodičia (nielen povinná matka, ale i oprávnený otec) so psychologičkou referátu aktívne nespolupracovali, neriadili sa jej pokynmi, neriešili rodičovský spor, navzájom nekomunikovali a neplnili si riadne svoje povinnosti uložené exekučným titulom, čím nielen odmietavý názor maloletej, ale i prístup rodičov maloletej vyvolal prekážky brániace v obnove vzťahu otca s dieťaťom. Pokiaľ teda oprávnený namietal záver okresného súdu, ktorý konštatoval, že na strane matky nedošlo k porušeniu povinností, tu je potrebné doplniť, že matke nemožno pripísať, že sa nezúčastňovala sedení, nakoľko stretnutia maloletej s otcom neboli už naplánované psychologičkou, keďže exekučný titul nie je v možnostiach a kompetenciách psychologičky (i s ohľadom na prístup rodičov) vykonať a psychologicko-poradenskými metódami nebolo možné odstrániť prekážky brániace vzťahu maloletej s otcom.

19. Na základe vyššie uvedených zistení krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu nakoľko v prejednávanej veci neboli splnené podmienky na nariadenie výkonu rozhodnutia a zároveň neboli zistené dôvody pre iné rozhodnutie odvolacieho súdu, ak bola daná vecná správnosť výroku o zamietnutí návrhu otca na nariadenie výkonu rozhodnutia v spojení so závislým výrokom o náhrade trov konania (ust. § 387 ods. 1 CSP).

20. Za aplikácie ust. § 391 CMP v spojení s ust. § 52 CMP krajský súd žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.